

กลยุทธ์การพัฒนาแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของซากดึกดำบรรพ์บรรพชีวิน
วิทยาภายใต้แนวคิดของทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ของ
พิพิธภัณฑ์บรรพชีวินวิทยาจีน (เป่าต้ง)

**Development Strategy of Paleontological Fossil Derivatives Models Under
New Museology China Paleozoological Museum (Baoding)**

หลานจงหยิง และ พิชัย สดภิบาล

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Lan Zhongying and Pichai Sodbhiban

Bangkokthonburi University, Thailand

Corresponding Author, E-mail1: sirisasi123@gmail.com

บทคัดย่อ

ทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่เป็นทฤษฎีที่ส่งผลให้พิพิธภัณฑ์มีหน้าที่ที่หลากหลายมากขึ้น พิพิธภัณฑ์ไม่เพียงแต่มีบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทด้านการศึกษา ความบันเทิง และบริการสังคมอีกด้วย ในบริบทนี้ ซากดึกดำบรรพ์เป็นมรดกทางธรณีวิทยาที่สำคัญและเป็นหลักฐานของวิวัฒนาการ ทางชีววิทยา และการพัฒนาแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่อง (derivative) ของซากดึกดำบรรพ์บรรพชีวินวิทยาก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากไม่เพียงแต่ขยายขอบเขตการทำงานในด้านสังคมของพิพิธภัณฑ์เท่านั้น แต่ยังให้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์แก่ประชาชนทั่วไป และส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในปัจจุบันยังขาดกลยุทธ์ในการพัฒนาที่ตรงเป้าหมาย แบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของซากดึกดำบรรพ์บรรพชีวินวิทยาจึงมักไม่สามารถแสดงศักยภาพได้อย่างเต็มที่ และไม่สามารถตอบสนองความต้องการด้านการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมของประชาชนได้ โครงการนี้จึงได้จัดทำขึ้นโดยพิจารณาถึงความสม่ำเสมอของคอลเลกชันซากดึกดำบรรพ์บรรพชีวินวิทยาในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ โดยใช้งานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของซากดึกดำบรรพ์บรรพชีวินวิทยาเป็นสื่อกลาง และผสมผสานทฤษฎี พิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่เพื่อเพิ่มความสนใจให้กับการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ เพิ่มความนิยมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติในท้องถิ่น และขยายอิทธิพลทางสังคมของพิพิธภัณฑ์

คำสำคัญ: กลยุทธ์การพัฒนา; แบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของซากดึกดำบรรพ์; พิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่
พิพิธภัณฑ์บรรพชีวินวิทยาของจีน

Abstract

Under the influence of the new museology theory, the functions of museums have become increasingly diversified. They not only undertake the task of preserving and inheriting cultural heritage, but also play the role of education, entertainment and social services. In this context, paleontological fossils are important geological heritage and evidence of biological evolution, and the development of their derivative models has become more important. It can not only broaden the social functions of museums, but also provide popular science knowledge to the public and promote related industries. economic benefits. However, due to the lack of targeted development strategies, paleontological fossil derivative models often fail to fully realize their potential and fail to meet the public's needs for science education and culture. This project is based on the reality of the homogeneity of paleontological fossil collections in natural history museums. It uses paleontological fossil derivatives as a medium and combines the new museology theory to enhance the interest of museum displays, enhance the popularity of local natural history museums, and expand their social influence[1].

Keywords: Development strategy; Fossil derivative model; Nnew museology; Chinese Paleontological Museum

บทนำ

ทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาได้รับการพัฒนาบนพื้นฐานของทฤษฎีพิพิธภัณฑ์แบบดั้งเดิม ที่มีแนวคิดที่ว่า พิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ควรมุ่งมั่นที่จะบรรลุเป้าหมายและหน้าที่การบริการสังคมที่หลากหลายยิ่งขึ้น และภายใต้แนวคิดของทฤษฎีนี้ การพัฒนาแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของซากดึกดำบรรพ์บรรพชีวินวิทยาไม่เพียงแต่ช่วยขยาย ขอบเขตการทำงานของพิพิธภัณฑ์ แต่ยังเป็นวิธีสำคัญที่ทำให้พิพิธภัณฑ์ในการตระหนักถึงหน้าที่ด้าน การศึกษาและการสื่อสารทางวัฒนธรรมอีกด้วย นวัตกรรมและการพัฒนาวัฒนธรรมซากดึกดำบรรพ์เป็นวิธีใหม่ใน การเผยแพร่การศึกษาทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับซากดึกดำบรรพ์ วิธีการผสมผสานศิลปะเข้ากับ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ การใช้ศิลปะเพื่อเสริมสร้างการเผยแพร่และส่งเสริมวัฒนธรรมซากดึกดำบรรพ์ ผสมผสานศิลปะกับชีวิตทางสังคม ให้ผู้คนได้ชื่นชมความงามในความรู้ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นใน ระดับชาติ ด้วยการสร้าง การใช้ประโยชน์ การพัฒนาแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของซากดึกดำบรรพ์ การ ยกย่องคุณค่าทางสังคม ของพิพิธภัณฑ์ การขยายการมีส่วนร่วมทางสังคม และการปรับปรุงแบบจำลองการ เปลี่ยนแปลงแบบพลวัตการจัดแสดงไปสู่การคุ้มครอง ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการศึกษาวิทยาศาสตร์และการวิจัยทาง วิทยาศาสตร์ในพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

(1) วิเคราะห์และศึกษาวิจัยสถานะของการพัฒนาและปัญหาที่มีอยู่ของงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกด้าบรรพ์ในพิพิธภัณฑสถานชาติชั้นสูงของจีน อย่างครอบคลุม

(2) ฝึกฝนการพัฒนาแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของในหอบรรพ์ชีวินวิทยา ของสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งประเทศจีน โดยการกำหนดตัวบ่งชี้เชิงกลยุทธ์สำหรับงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกด้าบรรพ์ภายใต้แนวคิดพิพิธภัณฑวิทยาใหม่ ตามพื้นฐานทางทฤษฎีของพิพิธภัณฑวิทยาใหม่

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การทบทวนวรรณกรรมและวิธีวิจัยวรรณกรรมและประวัติศาสตร์

ทบทวนวิธีการผลิตและการประยุกต์ใช้แบบจำลองชาวกติกด้าบรรพ์ในพิพิธภัณฑประวัติศาสตร์ธรรมชาติของจีน รวมถึงคุณค่าทางวิทยาศาสตร์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรม เพื่อให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงการพัฒนาและภูมิหลัง ทางวัฒนธรรมของแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องในปัจจุบันของพิพิธภัณฑประวัติศาสตร์ธรรมชาติจีน รวบรวมประวัติการพัฒนาและสถานะการใช้งานจริงของพิพิธภัณฑวิทยาใหม่ และวิเคราะห์ผลกระทบของทฤษฎีพิพิธภัณฑวิทยาใหม่ที่มีต่อการพัฒนาพิพิธภัณฑธรรมชาติ รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การพัฒนาพิพิธภัณฑธรรมชาติ ใช้สื่อกราฟิกและข้อความเพื่อศึกษา จำแนกวิธีการพัฒนางานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกด้าบรรพ์ในพิพิธภัณฑธรรมชาติอย่างเป็นระบบ และจัดทำแนวทางอ้างอิงสำหรับวิธีการออกแบบงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกด้าบรรพ์ในพิพิธภัณฑธรรมชาติ

2. การศึกษาภาคสนาม

ดำเนินการวิจัยภาคสนามเพื่อศึกษาการพัฒนาและการออกแบบแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องในพิพิธภัณฑประวัติศาสตร์ธรรมชาติชั้นหนึ่ง

3. การวิจัยแบบสหวิทยาการ

อาศัยทฤษฎีพิพิธภัณฑวิทยาใหม่ในการบูรณาการศิลปะและวิทยาศาสตร์และใช้ความรู้ทางวิชาชีพและวิธีการวิจัยจากสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของทฤษฎีพิพิธภัณฑวิทยาใหม่ที่มีต่อการออกแบบและพัฒนาแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกด้าบรรพ์ในพิพิธภัณฑธรรมชาติ และสร้างแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องตามแบบแผนการวิจัย

4. กรณีศึกษา

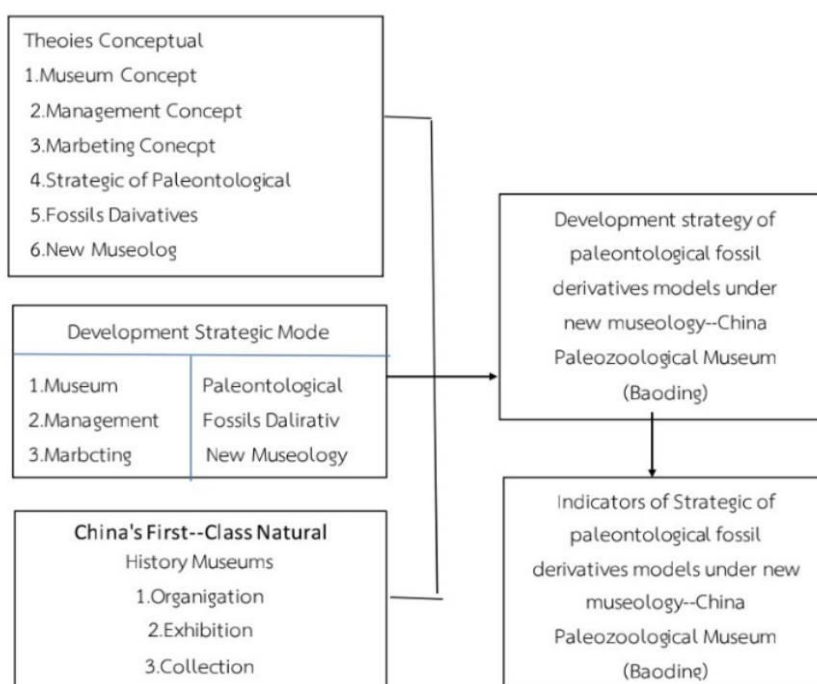
ทำการศึกษาและวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะการออกแบบและวิธีการผลิต วัสดุและเทคนิคการประยุกต์ใช้แบบจำลองชาวกติกด้าบรรพ์ในพิพิธภัณฑธรรมชาติจากยุคและภูมิภาคต่างๆ และอภิปรายถึงประสิทธิภาพและคุณลักษณะเฉพาะของการออกแบบแบบจำลองในพิพิธภัณฑธรรมชาติ

5. การสำรวจโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ทำการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามทางสังคม เพื่อทำความเข้าใจความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อการออกแบบแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของซากดึกดำบรรพ์ทางบรรพชีวินวิทยาในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติ รวมถึงความตระหนักรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองซากดึกดำบรรพ์ทางบรรพชีวินวิทยา และความต้องการทางวัฒนธรรมของทัศนคติและการรับรู้ และอิทธิพลพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติ

บทความนี้ได้ทำการสำรวจผลกระทบและความสัมพันธ์ของทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ที่มีต่อแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของซากดึกดำบรรพ์ในพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติอย่างครอบคลุมและในเชิงลึก โดยประยุกต์ใช้วิธีวิจัยข้างต้น ซึ่งสามารถใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนทางทฤษฎีและการวิเคราะห์เชิงประจักษ์สำหรับการวิจัยในสาขานี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์กลยุทธ์การพัฒนาแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกดำบรรพ์ของ พิพิธภัณฑประวัติศาสตร์ธรรมชาติด้วยวิธี SWOT

ใช้แบบจำลอง SWOT เพื่อปรับแต่งกลยุทธ์การพัฒนา ดำเนินการวิเคราะห์แบบจำลอง เพื่อวิเคราะห์จุด
แข็งภายใน (S) จุดอ่อน (W) อุปสรรคภายนอก (O) และโอกาสภายนอก (T) ของพิพิธภัณฑบรรพ์ชีวินวิทยาจีน (เป่า
ตั้ง) และศึกษาที่มาของชาวกติกดำบรรพ์ทางบรรพ์ชีวินวิทยา และจุดเน้นของการพัฒนาแบบจำลองผลิตภัณฑ์ใน
อนาคต

จุดแข็ง (S):

S1: พืชภัณฑบรรพ์ชีวินวิทยาของจีน (เป่าตั้ง) มีทรัพยากรชาวกติกดำบรรพ์ทางบรรพ์ชีวินวิทยาที่
อุดมสมบูรณ์

S2: พืชภัณฑบรรพ์ชีวินวิทยาของจีน (เป่าตั้ง) มีการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ขั้นสูง

S3: ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีวัสดุและเทคโนโลยีดิจิทัล

S4: ชาวกติกดำบรรพ์ทางบรรพ์ชีวินวิทยามีคุณค่าทางวิทยาศาสตร์และศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์

ข้อเสีย (จุดอ่อน: W):

W1: แบบจำลองทางบรรพ์ชีวินวิทยาและคอลเลกชันของพืชภัณฑประวัติศาสตร์ธรรมชาติแห่ง
ประเทศจีนมีความสอดคล้องกันมากขึ้น

W2: เมื่อเปรียบเทียบกับพืชภัณฑศิลปะและพืชภัณฑประวัติศาสตร์ โดยทั่วไปแล้ว พืชภัณฑ
วิทยาศาสตร์ธรรมชาติมีความตระหนักรู้และความสนใจทางสังคมน้อยกว่า

W3: ระบบการออกแบบและพัฒนาโดยรวมสำหรับแบบจำลองงานสร้างสรรค์ของชาวกติกดำ
บรรพ์ทางบรรพ์ชีวินวิทยาในพืชภัณฑวิทยาศาสตร์ธรรมชาติยังไม่สมบูรณ์

W4: พืชภัณฑธรรมชาติมีแนวโน้มที่จะใช้เงินทุนสำหรับการวิจัยทางวิทยาศาสตร์มากกว่า และ
ลงทุนในแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องค่อนข้างน้อย

อุปสรรค (T):

T1: พืชภัณฑศิลปะและพืชภัณฑประวัติศาสตร์มีการพัฒนาอย่างมากในแง่ของแบบจำลองงาน
สร้างสรรค์ต่อเนื่อง และแม้ว่าแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องจะสามารถสร้างประสบการณ์การพัฒนาอัน
ยาวนานให้กับพืชภัณฑธรรมชาติได้ แต่ก็นำมาซึ่งการแข่งขันในแง่ของความสนใจทางสังคมและการมีส่วนร่วม
ของผู้ชม

T2: โดยทั่วไปแล้ว พิพิธภัณฑสถานวิทยาศาสตร์ธรรมชาติมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมในระดับต่ำ และลักษณะของคอลเลกชันที่จัดแสดงยังส่งผลให้การมีส่วนร่วมทางสังคมต่ำอีกด้วย

T3: แบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของซากดึกดำบรรพ์ทางบรรพชีวินวิทยาในพิพิธภัณฑสถานเพิ่งเริ่มพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไปในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ด้วยความเจริญรุ่งเรืองในพิพิธภัณฑสถาน เมื่อเปรียบเทียบกับพิพิธภัณฑสถานศิลปะและประวัติศาสตร์ที่มีการพัฒนาอย่างเต็มที่แล้ว ถือได้ว่าการพัฒนาแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนา

T4: ซากดึกดำบรรพ์ทางบรรพชีวินวิทยาได้รับความสนใจจากสังคมค่อนข้างต่ำ ทำให้ยากต่อการดึงดูดความสนใจจากสังคม

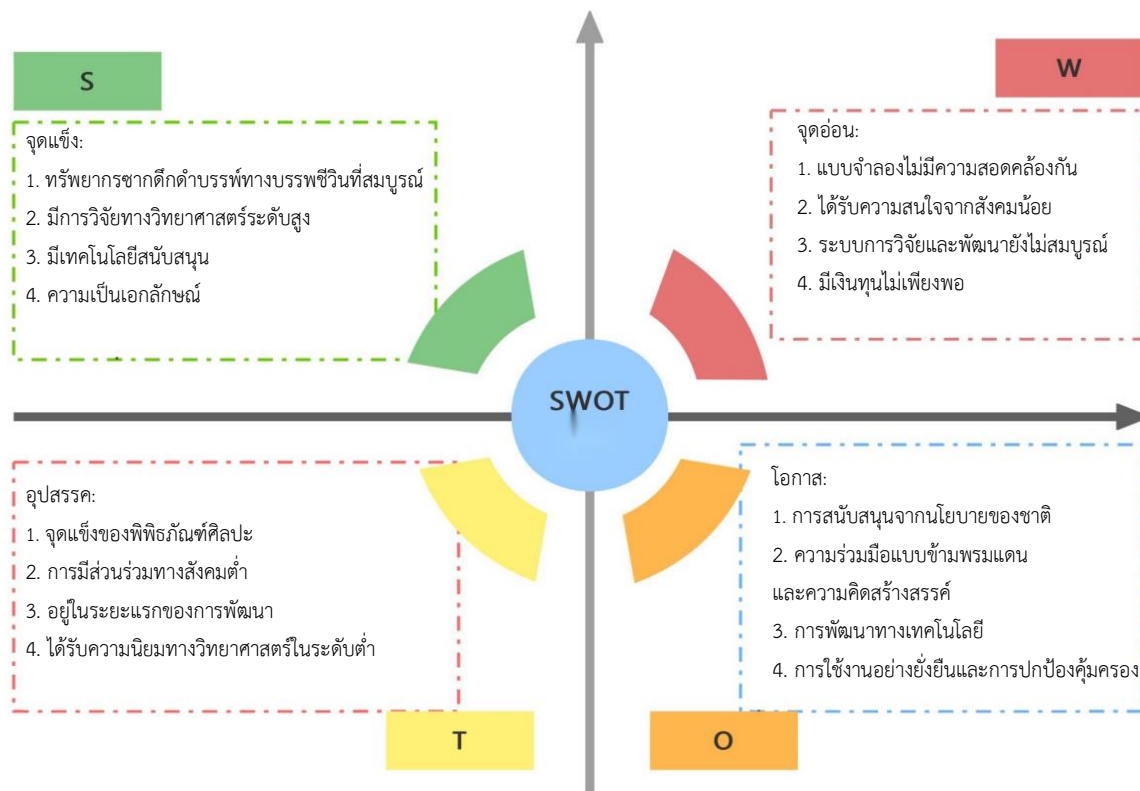
โอกาส (O):

O1: การพัฒนาของเศรษฐกิจสังคมและความต้องการวัฒนธรรมทางจิตวิญญาณของผู้คนในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ส่งผลให้จีนได้นำเสนอนโยบายหลายนโยบายเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมพิพิธภัณฑสถาน

O2: ความก้าวหน้าของวิธีการวิจัยแบบสหวิทยาการ ส่งผลให้ศิลปินจำนวนมากขึ้นได้เข้าร่วมในการสร้างงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของซากดึกดำบรรพ์ทางบรรพชีวินวิทยา

O3: การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้มีเทคนิคและแนวคิดสำหรับการพัฒนาและการสร้างแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของซากดึกดำบรรพ์ทางบรรพชีวินวิทยามากขึ้น

O4: การพัฒนากลยุทธ์การพัฒนาที่ยั่งยืนและกลยุทธ์การปกป้องทรัพยากรซากดึกดำบรรพ์ที่มีความเข้มแข็งมากขึ้น ส่งผลให้มีการพัฒนารูปแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของซากดึกดำบรรพ์บรรพชีวินวิทยา ซึ่งสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการดำเนินการและส่งเสริมกลยุทธ์ต่างๆ ของพิพิธภัณฑสถาน

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์แบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาติดำเนินการของพิพิธภัณฑ์
ด้วยวิธี SWOT

2. ผลกระทบของทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ต่อการออกแบบแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาติดำเนินการในพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติ

ทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ให้ความสำคัญกับธรรมชาติของพิพิธภัณฑ์แบบมีส่วนร่วม ครอบคลุม และมีการโต้ตอบในฐานะสถาบันทางสังคมและวัฒนธรรม การนำแนวคิดของทฤษฎีมาใช้ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ทางธุรกิจของพิพิธภัณฑ์อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาติดำเนินการทางบรรพชีวินวิทยา แนวคิดใหม่นี้กระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานของพิพิธภัณฑ์เปลี่ยนความคิดและให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของพิพิธภัณฑ์ โดยยึดตามค่านิยมทางวัฒนธรรม เพื่อขยายขอบเขตของประโยชน์ด้านการศึกษาและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

ผลกระทบของทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ที่มีต่องานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาติดำเนินการทางบรรพชีวินวิทยาในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติ สะท้อนให้เห็นในแง่มุมต่อไปนี้:

ประการแรก แนวคิดใหม่นี้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมและประสบการณ์ของผู้ชม ดังนั้น การออกแบบแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวดิจิทัลบรรพทางบรรพชีวินวิทยาจึงให้ความสำคัญกับการโต้ตอบและศึกษามากขึ้น มุ่งมั่นที่จะทำให้ผู้ชมได้รับข้อมูลที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและการสื่อสารทางอุดมการณ์ผ่านงานสร้างสรรค์ต่อเนื่อง และเพื่อเปลี่ยนแปลงหน้าที่ทางสังคม พิพิธภัณฑ์สมัยใหม่จึงได้ให้ความสำคัญมากขึ้นกับการมีปฏิสัมพันธ์กับสาธารณะ และดำเนินหน้าที่ด้านการศึกษาของพิพิธภัณฑ์ในลักษณะที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่ามากขึ้น ทั้งนี้ก็ดึงดูดผู้ชมผ่านกระบวนการสร้างสรรค์งานสร้างสรรค์ต่อเนื่องที่สร้างสรรค์และมีส่วนร่วมมากขึ้น

ประการที่สอง ทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่สนับสนุนความยั่งยืนทางวัฒนธรรม โดยกล่าวว่า ในการพัฒนางานสร้างสรรค์ต่อเนื่อง พิพิธภัณฑ์จำเป็นต้องให้ความสนใจกับคุณลักษณะทางนิเวศวิทยาและสิ่งแวดล้อมของผลิตภัณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืน และในฐานะสาขาสำคัญของทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ แนวทางปฏิบัติของพิพิธภัณฑ์เชิงนิเวศจึงไม่เพียงสะท้อนให้เห็นในการจัดแสดงและกิจกรรมด้านการศึกษาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงกระบวนการใช้ทรัพยากรของพิพิธภัณฑ์เพื่อพัฒนางานสร้างสรรค์ต่อเนื่องด้วย

ประการที่สาม พิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ให้ความสำคัญกับการขยายหน้าที่ทางสังคม และพิพิธภัณฑ์มีการบูรณาการอย่างใกล้ชิดกับชุมชนท้องถิ่นมากขึ้นผ่านการพัฒนาอุตสาหกรรม การประยุกต์ใช้ทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ในการปกป้องคุ้มครองและการบูรณะย่านประวัติศาสตร์ได้ทำให้เกิดมุมมองใหม่ ในทำนองเดียวกันผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ก็กลายเป็นส่วนสำคัญที่เชื่อมโยงระหว่างประวัติศาสตร์และความทันสมัย และพิพิธภัณฑ์และชุมชน ซึ่งการเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดนี้ได้กระตุ้นให้พิพิธภัณฑ์พิจารณาว่าการออกแบบนั้นจะสามารถสะท้อนลักษณะทางวัฒนธรรมและส่งเสริมเอกลักษณ์ทางสังคมของวัฒนธรรมท้องถิ่นได้มากเพียงใด ในระหว่างการพัฒนาแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวดิจิทัลบรรพทางบรรพชีวินวิทยา

3. กลยุทธ์งานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวดิจิทัลบรรพทางบรรพชีวินวิทยาตามทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่

ตามแนวคิดของทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ การพัฒนาและการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์และนวัตกรรมในการออกแบบนิทรรศการได้กลายเป็นส่วนสำคัญของการเปลี่ยนแปลงหน้าที่ทางสังคมของพิพิธภัณฑ์ การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและในฐานะสื่อกลางในการสื่อสารวัฒนธรรม การออกแบบแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวดิจิทัลบรรพทางบรรพชีวินวิทยาจะต้องทันสมัยและมีการผสมผสานองค์ประกอบของเทคโนโลยีและศิลปะสมัยใหม่เพื่อสร้างพื้นที่จัดแสดงที่น่าดึงดูด ขณะเดียวกัน การพัฒนางานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวดิจิทัลบรรพทางบรรพชีวินวิทยาภายใต้แนวคิดพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ก็มีส่วนช่วยในการฟื้นคืนคุณค่าทางวัฒนธรรมของชาวดิจิทัลบรรพทางบรรพชีวินวิทยาและการสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางวัฒนธรรมใหม่ๆ อีกด้วย

สำหรับกลยุทธ์การพัฒนาแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกดำบรรพ์ทางบรรพชีวินวิทยา ตามกรอบทฤษฎีของพิพิธภัณฑวิทยาใหม่ แบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกดำบรรพ์ทางบรรพชีวินวิทยาสามารถผสมผสานผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เข้ากับนวัตกรรมนิทรรศการได้ดีขึ้น เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นและความสนใจของประชาชนในความรู้ด้านบรรพชีวินวิทยา ความปรารถนาที่จะสำรวจ

(1) เช่นเดียวกับพิพิธภัณฑนิเวศน์และพิพิธภัณฑชุมชน งานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกดำบรรพ์สามารถใช้เป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมสำหรับการสื่อสาร การศึกษา และการพักผ่อนหย่อนใจในพิพิธภัณฑธรรมชาติ ดังนั้น จากแนวคิดนี้ การออกแบบแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกดำบรรพ์ทางบรรพชีวินวิทยาจึงไม่ควรเป็นเพียงการทำซ้ำโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมตามทฤษฎีพิพิธภัณฑวิทยาแบบดั้งเดิม แต่ควรมีการใช้เทคโนโลยีและองค์ประกอบในการสร้างประสบการณ์เชิงโต้ตอบมากขึ้น เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดึงดูดให้ผู้ชมให้เกิดความรู้สึกผูกพัน

(2) การพัฒนาแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกดำบรรพ์ควรมีรากฐานมาจากวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ แต่ควรให้ความสนใจต่อความต้องการทางจิตวิญญาณของสาธารณชน และเข้าใจรสนิยมและความสนใจทางสุนทรียะของผู้ชมพิพิธภัณฑในยุคนี้อย่างลึกซึ้ง ตัวอย่างเช่น อาจออกแบบงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกดำบรรพ์ให้เป็นเกมเชิงประสบการณ์ แอปพลิเคชันการศึกษาแบบโต้ตอบแบบความเป็นจริงเสมือน หรือเครื่องประดับตกแต่งพร้อมคำอธิบายชีววิทยาศาสตร์ภาษาละติน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเต็มรูปแบบ การเรียนรู้จากเกม และวิธีการอื่นๆ เพื่อเพิ่มคุณค่าด้านการศึกษาและความน่าดึงดูดใจของตลาดให้กับผลิตภัณฑ์

แนวทางปฏิบัติของพิพิธภัณฑในได้หวั่น ที่มีการนำทฤษฎีพิพิธภัณฑวิทยาใหม่ไปประยุกต์ใช้แสดงให้เห็นว่าเราสามารถนำทฤษฎีพิพิธภัณฑวิทยาใหม่มาใช้ในการออกแบบนิทรรศการและผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเน้นย้ำให้เห็นถึงความสำคัญของการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกเชิงโต้ตอบ ซึ่งช่วยให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมในการจัดนิทรรศการมากขึ้น ส่งผลให้ผู้ชมเกิดความทรงจำและประสบการณ์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ซึ่งตัวอย่างเชิงปฏิบัติดังกล่าวจะมอบประสบการณ์อันมีค่าในการพัฒนาแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกดำบรรพ์ทางบรรพชีวินวิทยาได้เป็นอย่างดี

(3) การประยุกต์ใช้ทฤษฎีพิพิธภัณฑวิทยาใหม่ในการปกป้องและการฟื้นฟูงานประวัติศาสตร์มีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการวางแผนและการออกแบบแบบมีส่วนร่วม และแนวคิดนี้ยังสามารถนำไปใช้กับกระบวนการออกแบบงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกดำบรรพ์ทางบรรพชีวินวิทยา โดยใช้ความคิดเห็นของผู้บริโภคและประสบการณ์เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างสรรค์แบบจำลองเพื่อเพิ่มความหมายแฝงทางวัฒนธรรมเข้าไปในการออกแบบและยกระดับความพึงพอใจของผู้ชม

(4) การวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การพัฒนาของพิพิธภัณฑ์เงินในช่วงเปิดประเทศ แสดงให้เห็นว่า ความต้องการและนิสัยของผู้ชมนั้นเปลี่ยนไปตามการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและนโยบาย ซึ่งทำให้เราได้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งทางการตลาดใหม่ สำหรับการวิจัยและพัฒนาและการออกแบบนิทรรศการแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกด้าบรรพ์ทางบรรพชีวินวิทยาในอนาคต นอกจากนี้ แบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องและกลยุทธ์การออกแบบนิทรรศการในบริบทของทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ควรมีความเป็นพลวัต และจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนไปตามพฤติกรรมของผู้ชม

โดยสรุปแล้ว ทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ไม่เพียงแต่เป็นกรอบทางทฤษฎีสำหรับการพิจารณาและการพัฒนางานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกด้าบรรพ์และนวัตกรรมการออกแบบนิทรรศการ แต่ยังแสดงให้เห็นถึงวิธีในการบูรณาการเทคโนโลยีสมัยใหม่และองค์ประกอบทางศิลปะในการออกแบบงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกด้าบรรพ์ ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคมและแนวโน้มของตลาด เพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมใหม่ๆ ที่ทั้งให้ความรู้และเพิ่มการมีส่วนร่วม

รูปที่ 2 โครงการการศึกษาเชิงโต้ตอบของพิพิธภัณฑ์โบราณวัตถุเงิน (เป่าตั้ง)

ที่มา: ผู้ประพันธ์

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษานี้ ทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ทำให้เรามีแนวคิดและวิธีการใหม่ๆ ในการส่งเสริมการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของพิพิธภัณฑ์แบบดั้งเดิม ซึ่งการนำทฤษฎีพิพิธภัณฑ์ใหม่มาใช้ในกลยุทธ์การพัฒนาแบบจำลองงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกด้าบรรพ์ทางบรรพชีวินวิทยาในพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติจะช่วยสนับสนุนในด้านต่อไปนี้

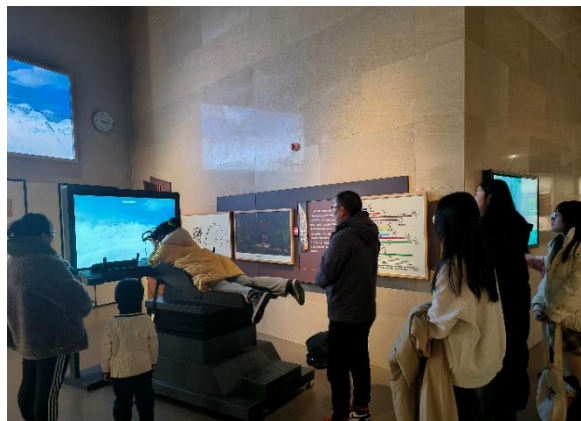
1. ให้ความสำคัญกับหน้าที่ด้านการศึกษา: ทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ให้ความสำคัญกับบทบาทด้านการศึกษาของพิพิธภัณฑ์ และถือว่าพิพิธภัณฑ์เป็นสถานที่แห่งการเรียนรู้และศูนย์กลางแห่งทรัพยากร ทฤษฎีนี้สนับสนุนให้พิพิธภัณฑ์พัฒนาโปรแกรมการศึกษาและออกแบบนิทรรศการเชิงโต้ตอบเพื่อดึงดูดผู้ชมในวงกว้างและมอบประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ทำให้พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์

ธรรมชาติไม่ได้เป็นเพียงสถานที่จัดแสดงนิทรรศการอีกต่อไป แต่กลายเป็นสถาบันที่สำคัญสำหรับการศึกษาและการเผยแพร่ความรู้

2. การส่งเสริมการมีส่วนร่วม: พิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมและการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้ชม ในขณะที่พิพิธภัณฑ์แบบดั้งเดิมมักเน้นไปที่นิทรรศการ และผู้ชมจะรับชมและรับข้อมูลเพียงอย่างเดียว แต่พิพิธภัณฑ์วิทยานี้ใหม่นั้นสนับสนุนให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน และสนับสนุนให้มีการโต้ตอบกับพิพิธภัณฑ์ผ่านการจัดแสดงเชิงโต้ตอบ การมีส่วนร่วมในเวิร์คช็อป และการแบ่งปันความคิดเห็น การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ทำให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมกับพิพิธภัณฑ์ในการสร้างและแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับซากดึกดำบรรพ์ทางบรรพชีวิน

3. ให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคม: พิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่มุ่งเน้นให้พิพิธภัณฑ์มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน โดยสนับสนุนให้พิพิธภัณฑ์ทำงานร่วมกับชุมชน ให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคม และส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการไม่แบ่งแยก ซึ่งพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติจะสามารถตอบสนองความต้องการทางสังคมและสาธารณประโยชน์ได้ดีขึ้นผ่านความร่วมมือและการมีส่วนร่วมกับชุมชน

4. มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน: ทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่สนับสนุนให้พิพิธภัณฑ์ค้นหาวิธีในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในขณะที่พิพิธภัณฑ์แบบดั้งเดิมมักจะอาศัยเงินอุดหนุนหรือการบริจาคจากรัฐบาล แต่ทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่สนับสนุนให้พิพิธภัณฑ์ดำเนินการในเชิงพาณิชย์และใช้ทรัพยากรของพิพิธภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มความเป็นอิสระทางการเงินและความยั่งยืนให้กับพิพิธภัณฑ์

รูปที่ 3 ผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์สัตว์แห่งประเทศจีน (เป่ต้า๋ง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมเชิงโต้ตอบในความเป็นจริงเสมือน
ที่มา: ผู้ประพันธ์

รูปที่ 4 ศูนย์พักผ่อนสำหรับผู้ชมและร้านขายงานศิลปะของพิพิธภัณฑ์บรรพชีวินแห่งประเทศจีน (เป่าต้ง)
ถูกจัดให้อยู่ในพื้นที่เดียวกัน
ที่มา: ผู้ประพันธ์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1) สนับสนุนให้พิพิธภัณฑ์พัฒนาโปรแกรมการศึกษาและออกแบบนิทรรศการเชิงโต้ตอบเพื่อดึงดูดผู้ชมในวงกว้าง เพื่อมอบประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย การเปลี่ยนแปลงจะทำให้พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติไม่ได้เป็นเพียงสถานที่จัดแสดงนิทรรศการอีกต่อไป จะเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญและเผยแพร่ความรู้

2) การใช้เทคโนโลยีและองค์ประกอบในการสร้างประสบการณ์เชิงโต้ตอบมากขึ้น เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดึงดูดให้ผู้ชมให้เกิดความรู้สึกสนใจมากยิ่งขึ้น

3) พิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่กำหนดกลยุทธ์ตัวบ่งชี้ สำหรับงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกดำบรรพ์ภายใต้แนวคิดพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ ตามพื้นฐานทางทฤษฎีของพิพิธภัณฑ์วิทยาใหม่ มุ่งเน้นให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สนับสนุนความร่วมมือ การมีส่วนร่วมทำงานร่วมกับชุมชน ให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคม ส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรมและไม่แบ่งแยก สามารถตอบสนองความต้องการทางสังคมและสาธารณประโยชน์ได้ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) การบูรณาการเทคโนโลยีสมัยใหม่และองค์ประกอบทางศิลปะในการออกแบบงานสร้างสรรค์ต่อเนื่องของชาวกติกดำบรรพ์ ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคมและแนวโน้มของตลาด ที่ทั้งให้ความรู้และเพิ่มการมีส่วนร่วม เพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมใหม่ ๆ

2). สนับสนุนให้พิพิธภัณฑ์ดำเนินการในเชิงพาณิชย์และใช้ทรัพยากรของพิพิธภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มความเป็นอิสระทางการเงินและความยั่งยืนให้กับพิพิธภัณฑ์

เอกสารอ้างอิง

- Zhang Lifan. Research on the living reconstruction of the intangible cultural heritage of Jilin Manchu Museum. 2022. Jilin University of the Arts, MA thesis.doi:10.27164/d.cnki.gjlyc.2022.000238.
- Hu Xuewen. Research on the relationship and countermeasures among college students' self-esteem, cultural identity and cultural self-confidence [D]. Zhejiang Science and Technology University, 2022.DOI:10.27786/d.cnki.gzjlg.2022.000521.
- Nie Donghong. Some thoughts on the counterpart assistance of state-owned museums to private museums [J]. World of Cultural Relics, 2012. DOI:CNKI:SUN:WWJK.0.201206023.
4. Wang Yihua. Natural codes in plant fossils[J]. Contemporary Students: Exploration, 2017(5):3.
- Xu Xingchun. Some thoughts on fossil science popularization work in geological museums—taking Anhui Geological Museum as an example [J]. Science and Technology Wind, 2017(23):1.DOI:10.19392/j.cnki.1671-7341.201723207.
- Du Chuansheng. New museum theory and the transformation of the social functions of modern museums [J]. Journal of Chifeng University: Chinese Philosophy and Social Sciences, 2014, 35(11):2.DOI:10.3969/j.issn.1673-2596.2014. 11.055.
- Wang Xiuwei. Research on museum cultural authorization from the perspective of cultural and creative industries [D]. Anhui: University of Science and Technology of China, 2016.
- Zhang Chu. Research on strategies to improve the effectiveness of public cultural services in museums in Zengcheng District, Guangzhou [D]. Gansu: Lanzhou University, 2020.
- Feng Guichun. Analysis of sustainable development strategies for museum management - Taking Guigang Museum as an example [J]. Theoretical Observation, 2019(1):3.DOI:10.3969/j.issn.1009-2234.2019.01.049.
- Zhao Junxiang. Research on the communication of visual information in museums[D]. Shandong: Shandong University, 2019.
- Zhao Shuang. Research on the branding of museum art derivatives in the context of "One Belt and One Road" - Taking "Yubo Cultural and Creative Industries" as an example [D]. North China University of Water Resources and Hydropower, 2024.01.25.
- Zhang Xirui. Research on museum digitalization based on scene theory—taking Shaanxi Han Yangling Museum as an example [J]. Cultural Relics Appraisal and Appreciation, 2021(16):3.
- Xu Yuan. Research on the design of cultural derivatives from the Han Dynasty collection of Xuzhou Museum [D]. China University of Mining and Technology, 2019.
- Zhang Lili. A brief discussion on the protection of paleontological fossils and the expansion of museum functions [J]. China Science and Technology Investment, 2016.
- Huang Mei. Thoughts on innovative design and development of cultural and creative products in museums [J]. Zhifu Times, 2018.
- Wang Guangwen, Sheng Xinying. On the significance of the development of cultural and creative industries in the context of new museology [J]. Art and Design: Theoretical Edition, 2020.
- Zhang Jianhua. On the significance of the development of the cultural creative industry in the context of new museology [J]. Shenhua (Part 1), 2020.

- Huang Mei. Research on the development and innovative design of museum cultural and creative products [J]. Art Technology, 2017.
- Lu Jianchang, Yan Xiao. Sister museums of the new museology movement: an analysis of eco-museums and community museums [J]. Southeast Culture, 2013.
- Ding Guohai. Some thoughts on key factors for innovation in paleontological fossil management [J]. Commodities and Quality, 2019.